

Zij zou, zij moest wel benegaan
en ons helaas met rouw belaan,
voorgoed indachtig maken
hoe grote schat van kostbaarheid
ons is en blijft in 't graf geleid,
en niet meer aan te raken.

Gedenk in uw vrome gebeden de ziel van

Mevrouw

Marie, Anna, Leontine AELVOET
echtgenote van de Heer Maurice DE VOS

geboren te Nukerke, op 15 april 1921 en er god-
vruchtig in de Heer ontslapen, op 23 augustus 1969,
gesterkt door de H.H. Sakramenten der Zieken
en Pauselijke Zegen.

Lid van H. Hartbond.

In de volle zomer van het leven, omringd en
aanbeden door man en kinderen, in het bezit van
een heldere geest tot aan haar laatste snik heeft
Maria haar schone ziel terug aan de Heer ge-
schonken. Het was een lange harde tocht naar
het eeuwige Licht. Hoe was zij altijd vol zorg en
nauwlettend op de zaken en de gang van haar
gezin. Ze hield zoveel van het leven, van de
planten en de bloemen, van de vrije natuur, van
al wat schoon en edel is. In al dat schone ont-
dekte zij de afstraling van Gods Schoonheid en
Heerlijkheid. Met haar geeigend diep Kristelijk
geloof trachtte zij het Evangelie te beleven in
de volle realiteit.

Hoe dikwijls ging zij niet kerkwaarts, hoeveel
mensen bood zij niet haar liefdediensten aan,
hoe kon zij aanmoedigen met haar kristelijk
levensoptimisme; zij zag verder over de aardse
gezichtseinder heen; uit haar hand kwam de stille
onbekende, groot of kleine gift, voor de arme, de
noodlijdende, het goede werk.

Haar kinderen waren nu opgevoed, hadden een
plaats in het maatschappelijke leven, de toekomst
was rooskleurig, het moment was gekomen waar-
op zij en haar man voor het eerst aan wat stiller
rustiger leven mochten gaan denken... helaas, dat
heeft niet mogen zijn. Het plan van de Heer lag
niet getekend in het aardse; ondoorgroendelijk is
dit mysterie en we buigen diep het hoofd. Doch
doorheen onze tranen zien we in kristelijke hoop
het eeuwige Licht dat speelt op het gelaat van
onze goede moeder en echtgenote. Neen, het is
geen vaarwel, maar tot weerziens.

Mijn goede echtgenoot, mijn teer beminde
Fernand en Christine, bitter is dit uur! Hoe heb
ik ernaar verlangd dat mijn levensdagen zouden
worden verlengd, hoe heb ik uitgezien naar de
dag waarop het zonnelicht weer in de huiskamer
alles in kleur en licht zou zetten en levens-
vreugde en geluk weer uw aandeel zouden wor-
den... Gij hebt mij omringd met zoveel onvol-
prezen liefde, geduld, goedheid, zorgen en
kommer; het is de lange tocht geworden naar
het eeuwige Licht, naar het eeuwige Geluk. In
kristelijke beleving zult gij dit zware kruis dragen,
de Heer zal U sterken en troosten. Hebt dank
voor alles en dat mijn herinnering voor U steeds
een bron moge zijn van diepe inwendige troost
en sterkte. Bidt voor mijn zielerust.

Achtbare familie en vrienden, genegenheid en
liefde smeden harde banden, ook tot over de
boord van 't graf; blijft mij indachtig en aan-
vaardt mijn dank voor alles.

Heer Maurice DE VOS,
Heer Fernand DE VOS,
Juffrouw Christine DE VOS,
Mevrouw Theophile DE VOS-VANDE PUTTE,
De families AELVOET-WILLEMS en DE VOS-
VANDE PUTTE,

danken U van harte voor de bliken van
genegenheid en gebed.

drukk. Dubar, Ronse